

[Inger Gautier Schmit.]

Jeg vil dog minde den høje Statsminister om, at Landbruget staaar bagved en Mængde store Udgiftslove og er med til at dække disse, at Landbruget er med til hvert Aar at betale mange Penge til Beskyttelse for Industrierbejderne, at Landbruget staaar bagved de 70 Mill. Kr. Eksportkredit, som vi har vedtaget her i Rigsdagen, at Landbruget er med til at betale de 230 Mill. Kr. til social Forsorg her i Landet, at Landbruget betaler 60 Mill. Kr. i Ejendomsskat, som bliver taget fra Landbruget forud for al anden Skat, at Landbruget gennem dets overordentlig store Produktionsforøgelse har bidraget til at holde Købeevnen saa højt oppe, som den endnu er, til Trods for de stærkt dalende Priser paa Eksportmarkedet, idet Landbruget jo har bragt ca. 1 200 Mill. Kr. hjem til Landet, hvad der har bidraget til at give Arbejde til de tusinde Hænder, og at Bønderne sandelig ogsaa har deres Krisekasser — maaskø ikke i den Form, som Statsministeren hentyder til —, men enhver Landbo, som har drevet sit Landbrug forstandigt, har prøvet at have sin særlige Krisekasse i sin Sparekasse, og man kan vist godt henvise til, at der er taget betydelige Midler ud af disse Krisekasser for at raade Bod paa den nuværende Elendighed.

Jeg maa saaledes bestemt hævde, at man ikke kan fremhæve Arbejderne, fordi de betaler 20 Mill. Kr. til deres Arbejdsløshedsunderstøttelse, en Ydelse, som har min største Agtelse, for jeg synes, det er en overordentlig stor Lykke, at vi har en Arbejderstand, der ynder Princippet: Hjælp til Selvhjælp — jeg vilde blot ønske, at de vilde drive det endnu videre. Jeg maa modsigge den ærede sidste Taler (Einer Jensen), thi den Ekstra-Afgift, som vi forlanger for at fæstne dette Princip fuldstændigt, er en Ydelse paa ca. 25 Ø. om Ugen for en Arbejdsmand, hvilket dog ikke kan siges at være uoverkommeligt, i Betragtning af, at man derved kom ind paa et gennemført Forsikringsystem.

Den højtærede Statsminister kom forleden Dag med en Udtalelse om Landbrugets Rentabilitet og mente, at den store Gæld, Landbruget havde paadraget sig, ikke stod i noget som helst Forhold til den forøgede Produktion, som Landbruget efterhaanden havde arbejdet sig op til. Jeg maa dog hertil sige, at Statistikken over Landbrugets Produktion i Aarene fra Krigstiden og til nu i det store og hele taler sit meget tydelige Sprog om, at hvis det danske Landbrug ikke havde gjort

denne intense Indsats for vort Lands Økonomi, vilde det ikke have set saa godt ud, som det dog relativt gør endnu den Dag i Dag. Statsministeren sluttede disse Udtalelser om Landbrugets Produktion med at sige, at i Krigsaarene og Efterkrigs-aarene øgedes Gælden meget hurtigt, medens Produktionen ikke tiltog særligt; først efter 1926 kunde man se, at der virkelig havde fundet en Udvidelse Sted i den produktive Udviklings Tjeneste.

Det er jo ikke saa mærkeligt, at Produktionen ikke steg saa overvældende i disse Efterkrigsaar, hvor der var saa mange forskellige Ting, der virkede ind. Der var de kolossalt høje Byggepriser, og paa Grund af den svingende Krone var det ofte meget vanskeligt at lægge sit Bestik, og der var forskellige andre Forhold, der spillede ind. Fra denne, man kan næsten sige, abnorme Tid kan man ikke tage sit Udgangspunkt, men jeg vil dog gerne med ganske faa Tal bevise, at Landbrugets Produktion i høj Grad har øget sig i disse Aar og derved i høj Grad bidraget til at holde Købeevnen oppe i vort Land og give Arbejde til mange Tusind Hænder.

Antallet af Malkekøer i Danmark var i 1914 1 310 268, og dette Tal er i 1930 vokset til 1 651 000. Det vil altsaa sige en Forøgelse paa ca. 341 000 Køer. Hvad der ogsaa er meget betegnende for Landbrugets Produktion, er, at den enkelte Kos Ydelse er af bedre Kvalitet, hvad man ser deraf, at den gennemsnitlige Produktion pr. Ko i 1914 var 2 750 kg Mælk aarlig, men i 1930 har man ved at bruge de forskellige kraftige Fodringsmetoder drevet dette op til ca. 3 400 kg aarlig, altsaa en reel Stigning paa 650 kg Mælk pr. Ko aarlig.

Og ser vi paa vore Mejerier, en af de store Indsatser, Landbruget gør her i Landet, ser vi, at disses Antal i 1914 var 1 364, men i 1930 er de vokset til 1 685 Mejerier, altsaa en Forøgelse i disse Aar paa 321 Mejerier.

Ser vi nu, hvorledes det ligger med Eksporten, viser Tallene, at man i 1914 eksporterede 100 500 t Smør, men denne Udførsel er i 1930 steget til 168 989 t, altsaa en Forøgelse af 69 000 t, hvilket jo har den største Betydning for den Indtægt, vi faar hjem til Landet. Noget tilsvarende har fundet Sted for Bacon og Flæsk, hvoraf man i 1914 eksporterede 122,7 Mill. kg og i 1930 306 Mill. kg, en Forøgelse paa 184 Mill. kg. Og ser man paa en lille Artikel som Æg, ser man, at disse i 1914 beløb sig til en Eksport af 22,7 Mill. Snese og i 1930 til 43 Mill. Snese, altsaa en